

489. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bij verschillende gelegenheden reeds heeft de ondergetekende te kennen gegeven, dat verlenging van de uitkeringsduur van het ziekgeld van een half jaar tot een jaar hem wenselijk voorkwam en een punt van overweging bij hem uitmaakte. Het moet bepaald onbevredigend worden geacht, dat een arbeider, die lijdende is aan een langdurige, slepende ziekte, reeds na een half jaar ziekgeld te hebben genoten terugvalt op de lage invaliditeitsuitkering. Verlenging van de uitkeringsduur van het ziekgeld tot een jaar zal tot gevolg hebben, dat voor ziektegevallen, welke binnen een jaar aflopen, een afdoende regeling wordt verkregen.

De ondergetekende heeft omtrent de in het ontwerp van wet voorgestelde verlenging van de ziekgelduitkering het gevoelen ingewonnen van de Stichting van de Arbeid. Deze heeft hem te kennen gegeven, dat zij zich daarmee gaarne verenigt en het tot stand komen van een daartoe strekkende wijziging in de Ziektewet toejuicht.

Uit statistische gegevens over de jaren 1937 tot 1942 is gebleken, dat ongeveer 1,5 pct. van de uitkeringsgevallen over die jaren langer heeft geduurd dan 26 weken. Ruim genomen kan dit aantal worden geschat op 7000 per jaar.

Uit het feit, dat het aantal langdurige ziektegevallen slechts een zeer gering percentage van het totaal uitmaakt, blijkt, dat de kosten van de voorgestelde maatregel betrekkelijk gering zullen zijn. Verwacht mag worden, dat met een premieverhoging van ongeveer 12 pct. van het thans voor de Ziektewet geldende premietarief de kosten van de onderhavige verbetering zullen kunnen worden gedekt.

Betekent de verlenging van de uitkeringsduur van het ziekgeld op zich zelf reeds een verbetering, bovendien brengt die maatregel nog een viertal gunstige gevolgen met zich mede.

Vooreerst is de verplichte verzekering ingevolge het Ziekenfondsenbesluit afhankelijk van het bestaan van de verzekering krachtens de Ziektewet. De verzekering krachtens de Ziektewet duurt voort gedurende de tijd, waarover ziekgeld ingevolge die wet wordt uitgekeerd. Met de voorgestelde regeling wordt dus bereikt, dat de verplichte ziekenfondsverzekering van de arbeider ook tijdens diens ziekte over een vol jaar kan voortduren, hetgeen mede van belang is voor zijn gezinsleden, die eventueel op grond van zijn verzekering indirect verzekerd zijn. Het wordt als een bezwaar gevoeld, dat de ziekenfondsaanspraken van de zieke arbeider en zijn gezin thans na 26 weken eindigen.

Voorts behoudt de arbeider over de dagen, waarover hij ziekgeld krachtens de Ziektewet ontvangt, tevens aanspraak op kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet, indien hij ook overigens aan de bepalingen van die wet voldoet. Ook in dit opzicht wordt derhalve, als gevolg van de voorgestelde wijziging, een alleszins wenselijke verbetering verkregen.

Aangezien vervolgens, zoals vermeld, gedurende de tijd, dat ziekgeld ingevolge de Ziektewet wordt uitgekeerd, de verzekering krachtens die wet blijft bestaan, behoudt de echtgenote van de arbeider eventueel ook gedurende die tijd recht op kraamgeld.

Ten slotte zij vermeld, dat van de bovengenoemde 7000 ziektegevallen, welke langer duren dan 26 weken, globaal geschat in 1400 gevallen gemiddeld na 41 weken wederom arbeidsgeschiktheid bestaat. In deze gevallen kan de uitkering krachtens de Invaliditeitswet en de daaraan verbonden administratiekosten geheel worden bespaard. De daartoe noodzakelijke wijzigingen in de Invaliditeitswet worden bij dit wetsontwerp eveneens voorgesteld.

Artikelen I en III.

De in de thans geldende bepalingen van de artikelen 37 en 40 der Ziektewet genoemde termijnen van 156 dagen, zes en twintig weken en 12 maanden zijn overeenkomstig het bovenstaande verlengd tot 312 dagen, twee en vijftig weken en 18 maanden.

Artikel II.

Het bepaalde in artikel 38, eerste lid, onder *b*, der Ziektewet, waarin de mogelijkheid is geopend om in afwijking van het bepaalde in artikel 37 van die wet aan de verzekerden bij de Raden van Arbeid gedurende ten hoogste twee en vijftig weken ziekgeld uit te keren, is door de voorgestelde wijziging van artikel 37 overbodig geworden.

Artikel IV.

Volgens de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep verjaart ingevolge artikel 141, vijfde lid, der Ziektewet niet alleen het recht op uitkering over de verlopen termijnen, doch ook over de toekomstige termijnen, indien het ziekgeld niet binnen drie maanden na de aanvang der arbeidsongeschiktheid is aangevraagd. Het gevolg is, dat ook over de volgende negen maanden geen aanspraak op ziekgeld zou bestaan, indien een aanvraag daartoe door omstandigheden drie maanden na de aanvang der arbeidsongeschiktheid zou zijn ingediend. Dit komt de ondergetekende onbillijk voor, te meer daar artikel 53, eerste lid, onder *g*, der Ziektewet de mogelijkheid openhoudt om ziekgeld te weigeren over de dagen, voorafgaande aan de derde dag na die van de ontvangst der ziekmelding.

In verband hiermede heeft de ondergetekende gemeend de verjaringstermijn op zes maanden te moeten brengen. Tevens wordt hiermede de verjaringstermijn van het recht op kraamgeld op een half jaar gebracht, hetgeen met het oog op de vrij veelvuldig voorkomende te late aanvragen in verband met onbekendheid met de wettelijke bepalingen eveneens gewenst is.

Artikel V.

Uitkering bij tijdelijke invaliditeit vindt krachtens de thans geldende bepaling van artikel 71 der Invaliditeitswet plaats, nadat de invaliditeit onafgebroken een half jaar heeft geduurd, zulks in aansluiting aan de beëindiging van de termijn van ziekgelduitkering. Wijziging van de termijn der ziekgelduitkering maakt derhalve wijziging van de ingangsdatum der tijdelijke invaliditeitsrente wenselijk.

De ondergetekende acht niet voldoende grond aanwezig om bij blijvende invaliditeit de invaliditeitsrente onmiddellijk bij de aanvang van die invaliditeit te doen ingaan, zoals thans het geval is, ook indien recht op ziekgeld krachtens de Ziektewet of een bijzondere ziekgeldregeling bestaat. De voorgestelde toevoeging van een tweede lid aan artikel 71 der Invaliditeitswet heeft derhalve mede de strekking ook bij blijvende invaliditeit de uitkering krachtens de Invaliditeitswet in aansluiting op de ziekgelduitkering te doen plaats vinden.

De laatste zin van de onderhavige bepaling is toegevoegd, ten einde te voorkomen, dat een verzekerde rechten kan ontlenen aan de Invaliditeitswet op grond van de omstandigheid, dat door zijn toedoen zijn aanspraken op een uitkering bij ziekte zijn of worden vervallen verklaard.

Artikel VI.

Deze bepaling is noodzakelijk om te verhinderen, dat het thans sedert de wet van 8 Maart 1947, *Staatsblad* no. H 84, tot wijziging van de Invaliditeitswet geldende systeem der maandelijks uitbetaling doorbroken wordt.

Artikel VII.

Om te voorkomen, dat de thans voorgestelde verlenging van de uitkeringsduur van het ziekgeld eerst over een half jaar na haar inwerkingtreding effect sorteert, is het gewenst deze wijzigingen ook voor de lopende gevallen van toepassing te verklaren.

De Minister van Sociale Zaken,
W. DREES.